

Col·legi del Roser o Col·legi d'Orfes

Sant Julià de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Avinguda de Puig i Cunyer, 20.
Alçada: 584

Coordenades:

Latitud: 41.92885
Longitud: 2.31936
UTM Est (X): 443568
UTM Nord (Y): 4642101

Classificació

Número de fitxa 08220 - 82
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XIX
Any 1897
Autoria de l'element: Manuel Vega i March, arquitecte.
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. POUM (DOGC 5817 de 14/02/2011).
Número inventari Sí, IPA: 23708.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 3622301DG4432S0001QG
Fitxes associades:

Descripció

El Col·legi del Roser és un edifici d'estil modernista, format per diferents cossos de planta rectangular: un cos central allargassat horitzontalment i dos cossos laterals amb disposició vertical.

Les façanes són de maçoneria amb ornamentacions de materials variats (pedra, maó vermell, ferro, mosaic ceràmic i vitralls).

Al cos de la banda esquerra es troba la porteria del col·legi, i al cos de la dreta, la capella.

Annexada al cos esquerra hi ha una mena de torre culminada amb merlets. Al davant d'aquest edifici hi ha una altre de característiques similars, que s'utilitza com a magatzem.

En quant a les obertures, no segueixen cap pauta i utilitzen formes i sistemes variats.

El Col·legi d'Orfes, inaugurat l'any 1897, va ser dissenyat per l'arquitecte Manuel Vega i March. Es va construir gràcies a l'obra benèfica de Josep Puig i Cunyer, gestionada pel seu cunyat Francesc de Paula Benessat.

La congregació de l'ordre dels Fills de la Sagrada Família, fundada pel Pare Manyanet l'any 1864, va dur a terme l'activitat escolar.

Història

Josep Puig i Cunyer va concebre la idea de la construcció d'una granja escola per a orfes pobres, i va facilitar els recursos econòmics necessaris.

El seu cunyat, Francesc de Paula Benessat i Folch, que va ser qui va materialitzar el seu disseny, va encarregar el projecte d'edificació a l'arquitecte Manuel Vega i March (1871-1931), i va confiar la direcció de l'educació de l'escola a l'Ordre de Fills de la Sagrada Família. Finalment l'any 1894 va ser inaugurat el Col·legi d'Orfes.

Un d'aquests educadors, el pare Manuel Cazador i López, va instal·lar-hi un observatori meteorològic i, temps després, un museu de ciències naturals.

L'edificació del Col·legi d'Orfes va facilitar la construcció d'avingudes i carrers a la part nord del municipi, que era ocupada per torres i xalets amb grans jardins, fruit de la tradició de Sant Julià de Vilatorrada com a lloc d'estiueig durant el segle XIX.

L'any 1958, un incendi va destruir part de les dependències de l'escola, però l'ex-alumne Conrat Vilarrubia, va aconseguir salvaguardar algunes peces del museu i algunes dades de l'observatori meteorològic.

Finalment, l'any 1972, l'escola va ser objecte d'obres de reforma, que van modificar parcialment la seva estructura interna.

Bibliografia

- AGUIRRE, J.M. (1997). Cent anys d'escola: del Col·legi d'Orfes al Col·legi del Roser: Sant Julià de Vilatorrada 1897-1997. Barcelona: Fundació Puig i Cuñer.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1986). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Julià de Vilatorrada).

- H. M. TALLER D'ARQUITECTURA I CONSTRUCCIÓ S. L (2010). Catàleg de béns d'interès històric arquitectònic i paisatgístic. POUM. Ajuntament de Sant Julià de Vilatorra. Sant Julià de Vilatorra.
- ROMEU i BISBE, J. (1992). Història de Sant Julià de Vilatorra. Vic: Eumo Editorial.

